

hagelige og måske varige rygskeer, hvis vi ikke er meget påpasselige med at sikre et godt arbejdsmiljø.

Hvor finder vi balancen mellem at beskytte privatlivets fred og samtidig også beskytte dem, der gør et stort og nyttigt arbejde? Nu tog jeg hjemmehjælpere, fordi jeg har drøftet det med adskillige, man naturligt kan drøfte det med, bl.a. sine børn, men andre arbejdsopgaver er også nævnt.

Jeg har nogle betænkeligheder ved det her beslutningsforslag. Jeg er enig i privatlivets fred, men er det ikke muligt at sikre et på en gang godt arbejdsmiljø og samtidig få det sikret på en sådan måde, at det sker i fuld respekt for privatlivets fred? Det synes jeg at jeg gerne vil have undersøgt under udvalgsarbejdet.

Som jeg har læst forslaget, er det ikke sådan, at det springer i øjnene på mig, at jeg skal støtte dette forslag. Det må jeg sige.

Jens Vibjerg (V):

Arbejdsministeren synes, det er i orden, at Arbejdstilsynet kommer uanmeldt i private hjem. Det er klart, at her er en forskel mellem forslagsstillerne og regeringen, for vi synes netop, at man skal anmelde det på forhånd, inden man kommer, når vi snakker om private hjem.

Det ligger jo klart, og det er så også til andre ordførere, i forslaget, at er der et behov, har man også mulighederne. Hvis man har læst bemærkningerne til forslaget, og det kunne jeg forstå på flere af ordførerne at det har man ikke, i hvert fald ikke til hele forslaget, er der netop åbnet for, at hvis der er problemer af den ene eller den anden karakter, kan man anmode Arbejdstilsynet om at komme og kigge på sagerne. Det kan være medarbejdere, det handler om, det kan være kommunen, og sker der en ulykke, vil det selvfølgelig også komme. Mulighederne er der altså, hvis der er problemer.

Det er simpelt hen en forskel i holdning mellem på den ene side de socialistiske partier i Folketingssalen og på den anden side forslagsstillerne. Det med privatlivets fred, det med boligens ukrænkelighed, som den konservative ordfører, hr. Knud Erik Kirkegaard, fremhævede, tager de socialistiske partier og regeringen meget afslappet på. Det er der, vi har forskellen, for vi synes, at det skal man respektere.

Til hr. Flemming Kofod-Svendsen vil jeg også godt sige, at selvfølgelig er det en vanskelig opgave her, men vi mener rent faktisk, at med de pinde, der i bemærkningerne står nederst på

side 2, skulle der være taget højde for de betænkeligheder, man kan have.

Med de kommentarer, der er kommet, kan jeg jo selvfølgelig godt høre, at forslaget måske kan få en lidt tung gang i Folketinget, men så må vi jo håbe, at befolkningen og vælgerne kan se, at det her forslag gør en forskel.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Nu håber jeg sandelig ikke, at dette sidste meget, meget overbevisende indlæg fra hr. Jens Vibjerg har flyttet balancepunktet i salen, for jeg har under debatten glædet mig over, at jeg kan konstatere, at der heller ikke denne gang er flertal for beslutningsforslaget.

På den baggrund vil jeg egentlig godt tage tråden op fra et af de tidligere beslutningsforslag, hvor hr. Knud Erik Kirkegaard lovede, at hvis det beslutningsforslag ikke blev vedtaget, så blev det ikke fremsat igen.

Kunne man ikke godt fremsætte det samme løfte i denne sag, at hvis det ikke bliver vedtaget denne gang, så bliver det ikke genfremsat, for der er overhovedet ikke nogen praktisk begrundelse for forslaget? Det er netop sådan, at Arbejdstilsynet udviser den respekt og konduite, som skal udvises, fordi vi skal tage hensyn til privatlivets fred og boligens ukrænkelighed.

Hr. Knud Erik Kirkegaard ved, at hvis der er situationer, hvor en offentlig myndighed krænker, optræder krænkende, kan man som minister være meget, meget sikker på, at så får man henvendelser om det.

Jeg glæder mig over, at siden 23. marts 1998 – og sikkert også før – har Arbejdstilsynet udvist den konduite og den respekt, der gør, at der i hvert fald ikke er rettet henvendelse til den ansvarlige minister om, at man har følt sig krænkede.

Jeg synes, det er en teoretisk problemstilling, vi diskuterer, når det nu har vist sig, at man faktisk er i stand til at optræde med den respekt og den konduite, man naturligvis skal, og samtidig formår at føre et tilsyn, for som hr. Flemming Kofod-Svendsen så rigtigt understregede, er der jo arbejdsfunktioner, f.eks. hjemmehjælperfunktioner, der udføres i private hjem, hvor forholdene ikke altid er hensigtsmæssige, og hvor der er en risiko for, at der opstår skader på den pågældende hjemmehjælper. Derfor er det vigtigt, som fru Jette Gottlieb understregede det, at man har muligheden.

Ved at have lyttet til nogle af forslagsstillerens indlæg får man jo næsten indtrykket af, at det er